

Chihár-Vadí (Four Valleys)

BAHÁ'U'LLÁH

Translated. From Original Persian

by Ali Kuli Khan

چهار وادی

حضرت بهاء الله

اصل فارسی

1	The Four Valleys	چهار وادی
2	(He is the Strong, the Well-Beloved!)	﴿ هو العزيز المحبوب ﴾
3	O light of truth, Hisam-i-Din, the bounteous, No prince hath the world begot like unto Thee!	ای ضیاء الحق حسام الدین راد که فلک و ارکان چه تو شاهی نژاد
4	I am wondering why the tie of love was so abruptly severed, and the firm covenant of friendship broken. Did ever, God forbid, My devotion lessen, or My deep affection fail, that thou hast thus forgot Me and blotted Me from thy thoughts?	نمیدانم چرا یک مرتبه رشته محبت را گسیختید و عهد محکم مودت را شکستید مگر خدا نکرده قصوری در ارادت بهمرسید و یا فتوری در خلوص نیت پیدا گشت که از نظر محو شدم و سهو آمدم
5	What fault of Mine hath made thee cease thy favors? Is it that We are lowly and thou of high degree?	چه مخالفت بدیدی که ملاطفت بریدی مگر آنکه ما ضعیفیم و تو احتشام داری
6	Or is that a single arrow hath driven thee from the battle? Have they not told thee that faithfulness is a duty on those who follow the mystic way, that it is the true guide to His Holy Presence? "But as for those who say, 'Our Lord is God,' and who go straight to Him, the angels shall descend to them	و یا بیک تیر از کارزار بر گشتی مگر نشنیده اید استقامت شرط راه است و دلیل ورود بارگاه ﴿ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ ﴾

7	Likewise He saith, "Go straight on then as thou hast been commanded." Wherefore, this course is incumbent on those who dwell in the presence of God.	و دیگر میفرماید ﴿ فَاسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتَ ﴾ لهذا مستقرّین بساط وصول را این سلوک لازم و واجب است
8	" I do as bidden, and I bring the message, Whether it give thee counsel or offense	من آنچه شرط بلاغ است باتو میگویم تو خواه از سختم پند گیر و خواه ملال
9	Albeit I have received no answer to My letters and it is contrary to the usage of the wise to express My regard anew, yet this new love hath broken all the old rules and ways.	اگر چه زیارت جواب نامه ننموده ذکر ارادت نزد عقلا خطا و بیجاست و لکن محبت بدیع ذکر و قواعد قویم را منسوخ نمود و معدوم کرد
10	Tell us not the tale of Layli or of Majnún's woe Thy love hath made the world forget the loves of long ago.	قصه لیلی مخوان و غصه مجنون عشق تو منسوخ کرد ذکر اوائل
11	When once thy name was on the tongue, the lovers caught it And it set the speakers and the hearers dancing to and fro	نام تو میرفت عاشقان بشنیدند هر دو برقص آمدند سامع و قائل
12	And of divine wisdom and heavenly counsel, [Rumi says]:	فی حکمة الالهیّة و تنبیه الرّبانیّة
13	- Each moon, O my beloved, for three days I go mad;	من سر هر ماه سه روز ای صنم بی گمان باید که دیوانه شوم
14	Today's the first of these - 'Tis why thou seest me glad	هان که امروز اوّل سه روزه است روز فیروز است نه فیروزه است
15	We hear that thou hast journeyed to Tabríz and Tiflis to disseminate knowledge, or that some other high purpose hath taken thee to Sanandaj O My eminent friend! Those who progress in mystic wayfaring are of four kinds. I shall describe them in brief, that the grades and qualities of each kind may become plain to thee.	شنیدم برای تجیث و تدریس بتبریز و تفلیس حرکت فرموده اید و یا برای عروج معارج بسندج تشریف برده اید ای سید من متصاعدان سموات سلوک از چهار طایفه بیش نیستند مختصری ذکر میشود که در آن خدمت معلوم و مبرهن گردد که هر طایفه را چه علامت است و چه مرتبت
16	(THE FIRST VALLEY)	﴿ وادی اول ﴾

17	If the travelers seek after the goal of the Intended One (maqsud), this station appertaineth to the self - but that self which is "The Self of God standing within Him with laws."	اول اگر سالکان از طالبان کعبه مقصودند این رتبه متعلق بنفس است و لکن نفس الله القائمة فيه بالسنن مراد است
18	On this plane, the self is not rejected but beloved; it is well-pleasing and not to be shunned. Although at the beginning, this plane is the realm of conflict, yet it endeth in attainment to the throne of splendor. As they have said: "O Abraham of this day, O Friend Abraham of the Spirit! Kill these four birds of prey," that after death the riddle of life may be unraveled	و در این مقام نفس محبوب است نه مردود و مقبول نه مقهور اگر چه در اول این رتبه محلّ جدال است و لیکن آخر آن جلوس برعرش جلال چنانچه میفرماید ای خلیل وقت و ابراهیم هش این چهار اطیّار رهزن را بکش تا بعد از ممات سر حیات ظاهر شود و
19	This is the plane of the soul who is pleasing unto God. Refer to the verse:	این مقام نفس مرضیه است که میفرماید
20	O thou soul who art well assured, Return to thy Lord, well-pleased, and pleasing unto Him. which endeth Enter thou among My servants, And enter thou My paradise.	﴿ فَادْخُلِي فِي عِبَادِي وَادْخُلِي جَنَّتِي ﴾
21	This station hath many signs, unnumbered proofs. Hence it is said: "Hereafter We will show them Our signs in the regions of the earth, and in themselves, until it become manifest unto them that it is the truth," and that there is no God save Him.	این مقام را اشارات بسیار است و دلالات بیشمار اینست که میفرماید ﴿ سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ ﴾ ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ﴾
22	One must, then, read the book of his own self, rather than some treatise on rhetoric. Wherefore He hath said, "Read thy Book: There needeth none but thyself to make out an account against thee this day."	پس معلوم میشود که کتاب نفس را باید مطالعه نمود نه رسالهء نحو را چنانچه میفرماید ﴿ اقْرَأْ كِتَابَكَ وَكَفَى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ حَسِيبًا ﴾
23	The story is told of a mystic knower, who went on a journey with a learned grammarian as his companion. They came to the shore of the	حکایت آورده اند که عارف الهی با عالم نحوی همراه شدند و همراز گشتند تا رسیدند

	Sea of Grandeur. The knower straightway flung himself into the waves, but the grammarian stood lost in his reasonings, which were as words that are written on water. The knower called out to him, "Why dost thou not follow?" The grammarian answered, "O Brother, I dare not advance. I must needs go back again." Then the knower cried, "Forget what thou didst read in the books of Sibavayh and Qawlavayh, of Ibn-i-Hajib and Ibn-i-Malik, and cross the water."	بشاطی بحر العظمة . عارف بی تأمل توسّل فرموده و بر آب راند و عالم نحوی چون نقش بر آب محو گشته مبهوت ماند بانگ زد عارف که چون عنان پیچیدی گفت ای برادر چکنم چون پای رفتم نیست سر نهادن اولی بود گفت آنچه از سیبویه و قولویه اخذ نموده و از مطالب ابن حاجب و ابن مالک حمل فرموده ای بریز و از آب بگذر
24	The death of self is needed here, not rhetoric Be nothing, then, and walk upon the waves	محو میباید نه نحو اینجا بدان گر تو محوی یخظر بر آب ران
25	Likewise is it written, "And be ye not like those who forget God, and whom He hath therefore caused to forget their own selves. These are the wicked doers."	و دیگر میفرماید ﴿لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾
26	(THE SECOND VALLEY)	﴿ وادی دوم ﴾
27	If the wayfarer's goal be the dwelling of the Praiseworthy One (Maḥmūd), this is the station of primal reason which is known as the Prophet and the Most Great Pillar. Here reason signifieth the divine, universal mind, whose sovereignty enlighteneth all created things - nor doth it refer to every feeble brain; for it is as the wise Sana'i hath written:	و اگر سالکان از سالکان جبرهء محمودند این مقام راجع بعقل میشود که او را پیغمبر مینامند و رکن اعظم دانند لیکن عقل کلّ ربّانی مقصود است که در این رتبه تربیت امکان و اکوان بسلطنت اوست نه هر عقل ناقص بمعنی چنانچه حکیم سنائی میگوید
28	How can feeble reason encompass the Qur'án, Or the spider snare a phoenix in his web?	عقل جزئی کی تواند گشت بر قرآن محیط عنکبوتی کی تواند کرد سیمرغی شکار
29	Wouldst thou that the mind should not entrap thee? Teach it the science of the love of God!	عقل اگر خواهی که ناگه در عقیت نفکند گوش گیرش در دیرستان الرحمن در

30	On this plane, the traveler meeteth with many a trial and reverse. Now is he lifted up to heaven, now is he cast into the depths. As it hath been said: "Now Thou drawest me to the summit of glory, again Thou castest me into the lowest abyss." The mystery treasured in this plane is divulged in the following holy verse from the Surih of THE CAVE:	و در این مقام تلاطم بسیار است و طماطم بیشمار گاهی سالک را متصاعد مینماید و گاهی متنازل این است که میفرماید (مرّة تجذبني الى عرش العماء و مرّة تهلكني بنار الاغماء) چنانچه سرّ مکنونه از آیهء مبارکهء کهف در این مقام معلوم میشود که میفرماید
31	"And thou mightest have seen the sun when it arose, pass on the right of their cave, and when it set, leave them on the left, while they were in its spacious chamber. This is one of the signs of God. Guided indeed is he whom God guideth; but for him whom He misleadeth, thou shalt by no means find a patron."	﴿ وَ تَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَاوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَ هُمْ فِي خُجُوعٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَ مَنْ يَضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا ﴾
32	If a man could know what lieth hid in this one verse, it would suffice him. Wherefore, in praise of such as these, He hath said: "Men whom neither merchandise nor traffic beguile from the remembrance of God...."	اگر کسی اشارات همین یک آیه را مطلع شود او را کافی است این است که در وصف این رجال میفرماید ﴿ رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَ لَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ ﴾
33	This station conferreth the true standard of knowledge, and freeth man from tests. In this realm, to search after knowledge is irrelevant, for He hath said concerning the guidance of travelers on this plane, "Fear God, and God will instruct thee." And again: "Knowledge is a light which God casteth into the heart of whomsoever He willeth."	این مقام میزان است و پایان امتحان و در این رتبه هم استفاده ضرور ندارد و در تعلیم سالکین این لجه میفرماید ﴿ اتَّقُوا اللَّهَ يُعَلِّمَكُمُ اللَّهُ ﴾ و همچنین میفرماید (العلم نور يقذفه الله على قلب من يشاء)
34	Wherefore, a man should make ready his heart that it be worthy of the descent of heavenly grace, and that the bounteous Cup-Bearer may give him to drink of the wine of bestowal from the merciful vessel. "For the like of this let the travelers travail!"	پس باید محلّ را آماده نمود و مستعدّ نزول عنایت شد تا که ساقی کفایت نحر مکرمت از زجاجه رحمت بنوشاند الا انّ بذلك فليتنافس المتنافسون

35	And now do I say, "Verily we are from God, and to Him shall we return	و حینئذ اقول ﴿ إِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴾
36	(THE THIRD VALLEY)	﴿ وادی سوم ﴾
37	If the loving seekers wish to live within the precincts of the Attracting One (Majdhub), no soul may dwell on this Kingly Throne save the beauty of love. This realm is not to be pictured in words	و اگر عاشقان از عاکفان بیت مجذوبند این سریر سلطنت را جز طلعت عشق جالس نتواند شد این مقام را شرح نتوانم و وصف ندانم
38	Love shunneth this world and that world too, In him are lunacies seventy-and-two.	با دو عالم عشق را بیگانگی و ندر او هفتاد و دو دیوانگی
39	The minstrel of love harpeth this lay: Servitude enslaveth, kingship doth betray	مطرب عشق این زند وقت سماع بندگی بند و خداوندی صداع
40	This plane requireth pure affection and the bright stream of fellowship. In telling of these companions of the Cave He saith: "They speak not till He hath spoken; and they do His bidding."	این رتبه صرف محبت میطلبد و زلال مودت میجوید و در وصف این اصحاب میفرماید الَّذِينَ ﴿ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهٖ يَعْمَلُونَ ﴾
41	On this plane, neither the reign of reason is sufficient nor the authority of self. Hence, one of the Prophets of God hath asked: "O my Lord, how shall we reach unto Thee?" And the answer came, "Leave thyself behind, and then approach Me."	این مقام نه سلطنت عقل را کفایت مینماید و نه حکومت نفس را چنانچه نبی از انبیاء الله عرض نمود (الهی کیف الوصول الیک قال القی نفسک ثمّ تعال)
42	These are a people who deem the lowest place to be one with the throne of glory, and to them beauty's bower differeth not from the field of a battle fought in the cause of the Beloved.	ایشان قومی هستند که صفّ تعال را با صدر جلال یک دانند و ایوان جمال را با میدان جدال در سبیل محبوب یک شمرند
43	The denizens of this plane speak no words - but they gallop their chargers. They see but the inner reality of the Beloved. To them all words of sense are meaningless, and senseless words are full of	و معتکفین این بیت مطلب ندانند و مرکب برانند جز نفس دوست از دوست هیچ نبینند کلّ الفاظ را مهمل دانند و جمیع مهملات را مستعمل دارند سر از پا نشناسند و

	meaning. They cannot tell one limb from another, one part from another. To them the mirage is the real river; to them going away is returning. Wherefore hath it been said:	دست از پا فرق نبایند سراب را نفس آب گویند و ذهاب را سرّ ایاب خوانند اینست که میگویند
44	The story of Thy beauty reached the hermit's dell; Crazed, he sought the Tavern where the wine they buy and sell.	وصفی ز حسن روی تو در خانقه فتاد صوفی طریق خانهء نهار بر گرفت
45	The love of Thee hath leveled down the fort of patience, The pain of Thee hath firmly barred the gate of hope as well.	عشق بنای صبر بکلی خراب کرد جورت در امید بیکار بر گرفت
46	In this realm, instruction is assuredly of no avail	در این مقام تعلیم و تعلّم البتّه عاقل ماند و باطل گردد
47	The lover's teacher is the Loved One's beauty, His face their lesson and their only book.	عاشقان را شد مدرّس حسن دوست دفتر درس و سبقشان روی اوست
48	Learning of wonderment, of longing love their duty Not on learned chapters and dull themes they look	درسشان آشوب و شور و ولوله نی زیادات است و باب سلسله
49	The chain that binds them is His musky hair, The Cyclic Scheme, to them, is but to Him a stair.	سلسله این قوم جعد مشکبار مسأله دور است اما دور یار
50	Here followeth a supplication to God, the Exalted, the Glorified:	فی المناجات لله تبارک و تعالی
51	O Lord! O Thou Whose bounty granteth wishes! I stand before Thee, all save Thee forgetting.	ای خدا ای لطف تو حاجت روا با تو یاد هیچکس نبود روا
52	Grant that the mote of knowledge in my spirit Escape desire and the lowly clay	ذرّه علمی که در جان من است وا رهانش از هوا و خاک پست
53	Grant that Thine ancient gift, this drop of wisdom Merge with Thy mighty sea	قطره دانش که بخشیدی ز پیش متّصل گردان بدریاهای خویش

54	Thus do I say: There is no power or might save in God, the Protector, the Self-Subsistent.	إِذَا أَقُولُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْمَهِيْمِنِ الْقَيُّومِ
55	(THE FOURTH VALLEY)	﴿ وادی چهارم ﴾
56	If the mystic knowers be of those who have reached to the beauty of the Beloved One (Mahbub), this station is the apex of consciousness and the secret of divine guidance. This is the center of the mystery: "He doth what He willeth, ordaineth what He pleaseth."	و اگر عارفان از واصلان طلعت محبوبند این مقام عرش فؤاد است و سرّ رشاد این محلّ رمز یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید است
57	Were all the denizens of earth and heaven to unravel this shining allusion, this darksome riddle, until the Day when the Trumpet soundeth, yet would they fail to comprehend even a letter thereof, for this is the station of God's immutable decree, His foreordained mystery. Hence, when searchers inquired of this, He made reply, "This is a bottomless sea which none shall ever fathom." And they asked again, and He answered, "It is the blackest of nights through which none can find his way."	که اگر کلّ من فی السّموات و الارض الی یوم ینفخ فی الصّور شرح این رمز شریف و سرّ لطیف را فرماید البتّه از عهده حرفی بر نیایند و احصا نتوانند زیرا که این مقام قدر است و سرّ مقدّر اینست که سؤال نمودند از این مسأله فرمودند (بحر ذخار لا تلجه ابدًا) باز سؤال فرمودند فرمودند (لیل و امس لا تسلكه)
58	Whoso knoweth this secret will assuredly hide it, and were he to reveal but its faintest trace they would nail him to the cross. Yet, by the Living God, were there any true seeker, I would divulge it to him; for they have said: "Love is a light that never dwelleth in a heart possessed by fear."	و هر کس ادراک این رتبه نمود البتّه ستر نماید و اگر رشی اظهار دارد و یا ابراز نماید البتّه سر او بر دار مرتفع خواهد شد . با وجود این قسم بخدا که اگر طالب مشهود می گشت مذکور می آمد زیرا که میفرماید (الحبّ شرف لم یکن فی قلب الخائف الرّاهب)
59	Verily, the wayfarer who journeyeth unto God, unto the Crimson Pillar in the snow-white path, will never reach unto his heavenly goal unless he abandoneth all that men possess: "And if he feareth not God, God	(و انّ السّالک الی الله فی منهج البیضاء و الرّکن الحمراء لن یصل الی مقام وطنه الاّ بکفّ الصّفر عمّا فی ایدی النّاس) و من لم یخف الله اخافه الله من کلّ شیء و من

	will make him to fear all things; whereas all things fear him who feareth God."	خاف الله يخاف منه كلّ شيء
60	Speak in the Persian tongue, though the Arab please thee more; A lover hath many a tongue at his command	پارسی گو گر چه تازی خوشتر است عشق را خود صد زبان دیگر است
61	How sweet is this couplet which revealeth such a truth:	چه ملیح است این فرد در این مقام
62	See, our hearts come open like shells, when He raineth grace like pearls, And our lives are ready targets, when agony's arrows He hurls	گر در عطا بخشد اینک صدفش دلها ورتیر بلا آید اینک هدفش جانها
63	And were it not contrary to the Law of the Book, I would verily bequeath a part of My possessions to the one who would put Me to death, and I would name him My heir; yea, I would bestow upon him a portion, would render him thanks, would seek to refresh Mine eyes with the touch of his hand. But what can I do? I have no possessions, no power, and this is what God hath ordained.	و اگر مخالف حکم کتاب نمی بود البتّه قاتل خود را از مال خود قسمت میدادم و ارث می بخشیدم و منتش می بردم و دستش بر چشم می مالیدم ولیکن چکنم نه مال دارم نه سلطان قضا چنین امضا فرموده
64	Methinks at this moment, I catch the fragrance of His garment blowing from the Egypt of Bahá; verily He seemeth near at hand, though men may think Him far away..	حینئذ اجد رائحة المسك من قص الهاء عن يوسف البهاء کأنّی وجدتها قریبا ان اتم تجدونها بعیدا
65	My soul doth smell the perfume shed by the Beloved One; My sense is filled with the fragrance of My dear Companion	بوی جانی سوی جانم میرسد بوی یار مهربانم میرسد
66	The duty of long years of love obey And tell the tale of happy days gone by,	از برای حقّ صحبت سالها بازگو حالی از آن خوش حالها

67	That land and sky may laugh aloud today And it may gladden mind and heart and eye.	تا زمین و آسمان خندان شود عقل و روح و دیده صد چندان شود
68	This is the realm of full awareness, of utter self-effacement. Even love is no pathway to this region, and longing hath no dwelling here; wherefore is it said, "Love is a veil betwixt the lover and the beloved." Here love becometh an obstruction and a barrier, and all else save Him is but a curtain. The wise Sana'i hath written:	این محلّ صحو بخت و محو بات است محبّت را در این رتبه راهی نیست و مودّت را مقامی نه چنانچه میفرماید (المحبّة حجاب بین المحبّ و المحبوب) محبّت در این مقام قص و حجاب میشود و آنچه غیر از او است غطا میگردد این است که حکیم سنائی میگوید
69	Never the covetous heart shall come to the stealer of hearts, Never the shrouded soul unite with beauty's rose	سوی آن دلبر نهوید هیچ دل با آرزو با چنان گُل رخ نخسبد هیچ تن با پیرهن
70	For this is the realm of Absolute Command and is free of all the attributes of earth.	زیرا که این عالم امر است و منزّه از اشارات خلق
71	The exalted dwellers in this mansion do wield divine authority in the court of rapture, with utter gladness, and they do bear a kingly sceptre. On the high seats of justice, they issue their commands, and they send down gifts according to each man's deserving. Those who drink of this cup abide in the high bowers of splendor above the Throne of the Ancient of Days, and they sit in the Empyrean of Might within the Lofty Pavilion: "Naught shall they know of sun or piercing cold."	رجال این بیت بر بساط نشاط با کمال فرح و انبساط الوهیت مینمایند و ربوبیت میفرمایند و بر ثمارق عدل متمکّن شده‌اند و حکم میرانند و هر ذی حقّی را بقدر و اندازه عطا میفرمایند و شاربان این کأس در قباب عزّت فوق عرش قدم ساکنند و در خیام رفعت بر کرسی عظمت جالس الدّین ﴿ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمَهْرِيرًا ﴾
72	Herein the high heavens are in no conflict with the lowly earth, nor do they seek to excel it, for this is the land of mercy, not the realm of distinction. Albeit at every moment these souls appear in a new office, yet their condition is ever the same. Wherefore of this realm it is written, "No work withholdeth Him from another." And of another	در این رتبه سموات علی با ارض ادنی تعارض ندارد و تفاوت نجوید زیرا که مقام الطاف است نه بیان اضداد اگر چه در هر آن در شأن بدیع جلوه نمایند یک شأن یش نیست این است که در این مقام میفرماید (لا یشغله شأن عن شأن) و در مقام دیگر

	state it is said: "Every day doth some new work employ Him." This is the food whose savor changeth not, whose color altereth not. If thou eatest thereof, thou shalt verily chant this verse: "I turn my face to Him Who hath created the Heavens and the earth ... I am not one of those who add gods to God." "And thus did we show Abraham the Kingdom of the Heavens and of the Earth, that He might be established in knowledge." Wherefore, put thy hand into thy bosom, then stretch it forth with power, and behold, thou shalt find it a light unto all the world."	(کَلَّ يَوْمَ هُوَ فِي شَأْنٍ) ذَلِكَ مِنْ طَعَامِ الَّذِي لَمْ يَتَسَنَّ طَعْمَهُ وَلَنْ يَتَغَيَّرَ لَوْنُهُ إِنْ قَدَرِي مِيلَ فَرَمَائِي الْبَتَّ إِنَّ آيَةَ رَا تَلَاوَتْ مِيزْمَائِي ﴿ وَجَّهْتُ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾ ﴿ وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ﴾ إِذَا فَادْخَلَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ ثُمَّ أَخْرَجَهَا بِالْقُوَّةِ لِتَشْهَدَهَا نُورًا لِلْعَالَمِينَ
73	How crystal this cool water that the Cup-Bearer bringeth! How bright this pure wine in the hands of the Beloved! How delicate this draught from the Heavenly Cup! May it do them good, whoso drink thereof, and taste of its sweetness and attain to its knowledge.	چه لطیف است این ماء عذب از ید ساقی مجبور و چه رفیق است این نحر طهور از دست طلعت مخمور و چه نیکوست این طعام سرور از کؤوس کافور هنیئاً لمن شرب منها و عرف لذتها و بلغ الی مقام معرفتها
74	It is not fitting that I tell thee more, For the stream's bed cannot hold the sea	بیش از این گفتن مرا در خوی نیست بحر را گنجایش اندر جوی نیست
75	For the mystery of this utterance is hid within the storehouse of the Great Infallibility and laid up in the treasures of power. It is sanctified above the jewels of explanation; it is beyond what the most subtle of tongues can tell.	زیرا که سرّ این بیان در کُتّاز عصمت مکنون است و در خزائن قدرت مخزون منزّه از جواهر بیان است و مقدّس از لطائف تبیان
76	Astonishment here is highly prized, and utter poverty essential. Wherefore hath it been said, "Poverty is My pride." And again: "God hath a people beneath the dome of glory, whom He hideth in the clothing of radiant poverty." These are they who see with His eyes, hear with His ears, as it is written in the well-known tradition.	حیرت در این مقام بسیار محبوب است و فقر بحت بسیار مطلوب اینست که میفرماید (الفقر نفی) و دیگر ذکر شده لله تحت قباب العزّ طائفة اخفاهم فی رداء الفقر اجلالاً آنها هستند که از چشم او ملاحظه نمایند و از گوش او گوش دارند چنانچه در حدیث مشهور مذکور است

77	Concerning this realm, there is many a tradition and many a verse, of broad or special relevancy, but two of these will suffice to serve as a light for men of mind and heart.	اخبار و آیات آفاقی و انفسی در این رتبه بسیار و لکن بدو حدیث اکتفا می‌رود تا نوری باشد از برای مطالعین و سروری باشد برای مشتاقین
78	The first is His statement: "O My Servant! Obey Me and I shall make thee like unto Myself. I say 'Be,' and it is, and thou shalt say 'Be,' and it shall be."	اول اینست که می‌فرماید (عبدی اطعنی حتیّ اجعلک مثلی انا اقول کن فیکون وانت تقول کن فیکون)
79	And the second: "O Son of Adam! Seek fellowship with none until thou hast found Me, and whenever thou shalt long for Me, thou shalt find Me close to thee."	و ثانی این است که می‌فرماید (یا ابن آدم لا تأنس باحد ما وجدتنی و متی اردتنی وجدتنی باراً قریباً)
80	Whatever high proofs and wondrous allusions are recounted herein, concern but a single Letter, a single Point. "Such hath been the way of God ... and no change canst thou find in the way of God."	آنچه مذکور شد از اشارات بدیعه و دلالات منیعہ راجع است بحرف واحد و نقطه واحدہ ذلک من سنّۃ اللہ و لن تجد لسنّۃ اللہ تبدیلاً و لا تحویلاً
81	I began this epistle some time ago, in thy remembrance, and since thy letter had not reached me then, I began with some words of reproach. Now, thy new missive hath dispelled that feeling and causeth Me to write thee. To speak of My love for thine Eminence is needless. "God is a sufficient witness!" For his Eminence Shaykh Muḥammad - May God the Exalted bless him! - I shall confine Myself to the two following verses which I request be delivered to him:	مدّتی است که این نوشته را بیاد شما شروع نمودم و چون کاغذ قبل ملاحظه نشد قدری ابتدا گلّه و شکایت رفت و لیکن توقیع تازه رفع نمود و سبب شد که رقعه را ارسال نمایم ذکر حبّ بنده در آن حضرت احتیاج اظهار ندارد و کفی باللّٰه شهیداً و در خدمت جناب شیخ محمد سلّمہ اللہ تعالیٰ باین دو فرد اکتفا نمودم معروض دارند
82	I seek thy nearness, dearer than sweet Heaven; I see thy visage, fairer than Paradise bowers.	من کوی تو جویم که به از عرش برین است من روی تو بینم که به از باغ جنان است
83	When I entrusted this message of love to My pen, it refused the burden, and it swooned away. Then coming to itself, it spoke and said,	اذا عرضت امانة العشق علی القلم ابی ان یحملها فصار منصعقاً فلما افاق قال سبحانک انّی تبت الیک و انا اول المستغفرین و الحمد لله ربّ العالمین

	"Glory be to Thee! To Thee do I turn in penitence, and I am the first of them that believe." Praise be to God, the Lord of the worlds!	
84	Let us tell, some other day This parting hurt and woe Let us write, some other way	شرح این هجران و این سوز جگر این زمان بگذارتا وقت دگر
85	Love's secrets - better so.	خوشتر آن باشد که سر دلبران گفته آید در حدیث دیگران
86	Leave blood and noise and all of these, And say no more of Shams-i-Tabríz Peace be upon thee,	فتنه و آشوب و خون ریزی مجو بیش ازین از شمس تبریزی مگو
87	and upon those who circle around thee and attain thy meeting.	و السلام علیکم و علی من طاف حولکم و فاز بلقائکم
88	What I had written ere this hath been eaten by the flies, so sweet was the ink. As Sa'di saith: "I shall forbear from writing any longer, for my sweet words have drawn the flies about me."	• آنچه بنده از پیش عرض نمودم مگس میل فرمود این از خوبی مرگب میشود اگر چه سعدی در این مقام فردی ذکر نموده من دگر چیز نخواهم بنویسم که مگس زحمت میدهد از بسکه سخن شیرین است
89	And now the hand can write no more, and pleadeth that this is enough. Wherefore do I say, "Far be the glory of thy Lord, the Lord of all greatness, from what they affirm of Him."	دیگر دست از تحریر عاجز شد التماس مینماید که بس است لهذا میگویم سبحان ربّی و ربّ العزّة عمّا یصفون